

Üniversite Öğrencilerinin Mutluluk ve Alçakgönüllülük Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi

Analysis Of The Happiness and Humility Levels Of The University Students In Accordance With Some Variables

Ayşe Belgin AKSOY, Abide GÜNGÖR AY TAR

Gazi Üniversitesi Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

Nazan KAY TEZ

Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Gelişimi Bölümü

Makale Geliş Tarihi: 13.01.2016

Yayına Kabul Tarihi: 13.06.2016

Özet

Bu araştırmada üniversite öğrencilerinin mutluluk ve alçakgönüllülük düzeylerini etkilediği düşünülen bazı değişkenlerin belirlenmesi ile mutluluk ve alçakgönüllülük arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın evrenini Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmanın verileri "Kişisel Bilgi Formu", "Mutluluk Ölçeği (Doğan ve Sapmaz, 2012)" ve "Alçakgönüllülük Ölçeği (Sarıçam, Akın, Gediksiz ve Akın 2012)" ile toplanmıştır. Verilerin analizinde t-testi, varyans analizi ve pearson korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda, 4. sınıfta öğrenim gören ve arkadaşlarıyla birlikte evde kalan öğrencilerin mutluluk düzeyi, yaşamının büyük bir çoğunluğu köyde geçen öğrencilerin ise alçakgönüllülük düzeyi puan ortalamalarının yüksek olduğu ($p<0,05$), öğrencilerin mutluluk ve alçakgönüllülük düzeyleri arasında ise anlamlı bir ilişki olmadığı saptanmıştır ($p>0,01$).

Anahtar Kelimeler: Mutluluk, alçakgönüllülük, sosyo-demografik değişkenler.

Abstract

In this study, it is aimed to determine certain variables that are thought to affect the happiness and humility levels of the university students and to analyze the relationship between happiness and humility. The research population is comprised of the students studying in Çankırı Karatekin University, the Department of Health College. The data of the study are collected through "Personal Data Form", "Happiness Scale (Doğan and Sapmaz, 2012)" and "Humility Scale (Sarıçam, Akın, Gediksiz and Akın 2012)". In the analysis of the data, t-test, analysis of variance and Pearson correlation coefficient are used. As a result of the conducted analyses, it is determined that the point average of the happiness level of the senior students staying at home with their friends and the humility level of the students spending the majority of their time in a village are high ($p<0,05$), and that there is no significant relation between the happiness and humility levels of the students ($p>0,01$).

Keywords: Happiness, humility, socio-demographic variables.

1. Giriş

Pozitif psikolojinin önemli konularından biri olan mutluluk (öznel iyi oluş) özellikle son yıllarda araştırmacıların ilgisini en fazla çeken konulardan biridir. Doğan ve Sapmaz (2013)'a göre mutluluk olumlu duyguların sık, olumsuz duyguların az yaşanması ve yaşamdan yüksek doyum alınmasıdır. Hills ve Argle (2002)'e göre mutluluk yaşamın bilişsel ve duyuşsal açıdan değerlendirilmesidir. Olumlu (neşe, heyecan, gurur, ümit, ilgi ve güven vb.) ve olumsuz duyguların (kaygı, umutsuzluk, güvensizlik, hayal kırıklığı vb.) yaşanma sıklığı mutluluğun duyuşsal boyutunu, yaşama ilişkin değerlendirmeler ise bilişsel boyutunu oluşturmaktadır. Diener (2000)'e göre mutluluk anlık ruhsal durumlarla değil daha uzun dönemli duygularla ilgilenmektedir. Bu nedenle mutluluk araştırmaları kısa süreli duygulardan ziyade uzun süreli iyilik halinde hissedilen duyguları konu edinmelidir.

Mutluluk ile ilgili yapılan araştırmalar incelendiğinde mutlu insanların daha sağlıklı oldukları, genellikle yaşamdan daha fazla doyum aldıkları, yaratıcılık özelliklerinin yüksek olduğu, kişilerarası ve duygusal ilişkilerde (Diener ve Seligman, 2002, Lyubomirsky, King ve Diener, 2005) ise daha başarılı oldukları görülmektedir. Araştırma sonuçlarına göre mutluluğun bireyler üzerinde çeşitli olumlu etkileri olduğunu söylemek mümkündür. Bu nedenle bireylerin mutluluklarını etkileyen faktörlerin bilinmesinin önemli olduğu düşünülmektedir.

Mutluluğu etkileyen ve mutlulukla ilişkili olabileceği düşünülen faktörlerin ne olduğu ile ilgili çeşitli araştırmalar yapılmıştır. Spangler ve Palrecha (2004)'a göre temel mutluluk düzeyini belirlemede özsayıgı- dışadönüklük gibi kişilik özellikleri önemlidir. DeNeve ve Cooper (1998) çalışmalarında kişiliğin yaşam doyumunu ile mutluluğu güçlü bir şekilde açıkladığını belirlemişlerdir. Myers ve Diener (1995)'e göre mutsuz insanlar yaşamlarındaki faktörlerin çoğunu amaçlarını engelleyici olarak görmektedirler. Bu nedenle yaşam şartları (gelir, meslek, yaşadığı yer vb.) mutluluğun önemli belirleyicileridir. Diener (2000)'e göre bireylerin mutlulukları ile cinsiyetleri, yaşları ve sosyo-ekonomik durumları arasında güçlü ilişkiler vardır. Lyubomirsky, King ve Diener (2005)'a göre mutluluğu etkileyen en önemli faktörlerden biri de genetik özelliklerdir. Deci ve Ryan(2000)'a göre özerklik, bağlılık ve yetkinlik gibi temel psikolojik gereksinimler ile mutluluk arasında önemli ilişkiler vardır. Alan yazını incelendiğinde, akademik başarı (Loveess, 2006), özeleştirisi (Doğan ve Sapmaz, 2013), aktivite türü (Oishi, Diener, Suh ve Lucas, 1999) ve mizah (Tümkaya, 2011) gibi değişkenlerin de mutluluk ile ilişkili olduğu görülmüştür.

Seligman ve Csikszentmihalyi (2000)'a göre mutlulukla ilişkili olabilecek pek çok kavram bulunmaktadır ve bunların da araştırılması gerekmektedir. Bu kavramlardan birisinin de alçakgönüllülük olduğu düşünülmektedir. Elliot (2010)'a göre sadece din ile bağlantılı olduğu düşünülen alçakgönüllülük pozitif psikolojinin önemli konularından biridir ve pozitif psikolojideki diğer kavramlarla da ilişkili olabilmektedir. Alçakgönüllülük çoğu zaman düşük özsayıgı ve kendini küçük görme ile ilişkilendirilmektedir (Tangney, 2002). Özellikle sözlük anlamına bakıldığında alçakgönüllülük 'kendini hiç olarak görme, zayıflık ya da küçük düşürme' şeklinde tanımlanmaktadır (Gediksiz, 2013). Ancak Elliot (2010)'a göre bu tanımlama doğru değildir. Pek çok araştırmacıda Elliot (2010)'un bu düşüncesini desteklemektedir (Emmons, 1999, Exline, Campbell, Baume-

ister, Joiner, ve Krueger, 2004, Peters, Rowat ve Johnson, 2011, Vera ve Rodriguez-Lopez, 2004). Yapılan birçok çalışmada alçakgönüllülük benmerkezci ve kıskanç olmama (Peters, Rowat ve Johnson, 2011), tevazu sahibi, saygılı ve açık fikirli olma (Exline vd, 2004), kendi başarı ve yeteneklerini değerlendirmede ölçülü olma, erdemli ve güçlü bir karakter özelliğine sahip olma (Emmons, 1999) şeklinde tanımlanmaktadır. Alçakgönüllülüğü açıklamaya çalışan tanımların birbirinden farklılık göstermesi, kavramın özellikle dini değerler içinde yer alması ve psikolojik bir nitelik olarak düşünülmemesi kavramın anlaşılmasını daha da güçleştirmektedir. Alçakgönüllülük kavramı hakkındaki bu belirsizliğin netleşmesi için çeşitli çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır (Gediksiz, 2013). Alan yazını incelendiğinde de alçakgönüllülük ile ilgili yapılan araştırmaların özellikle yurt içinde sınırlı sayıda olduğu görülmüştür. Bu nedenle alçakgönüllülüğün pozitif psikolojideki mutluluk gibi diğer kavramlarla birlikte incelenmesinin karmaşık yapısının anlaşılmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu düşünceden hareketle bu çalışmada öğrencilerin mutluluk ve alçakgönüllülük düzeylerini etkileyen değişkenlerin belirlenmesi ile mutluluk ve alçakgönüllülük arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

2. Yöntem

Araştırmanın Modeli

Araştırmada Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu'nda öğrenimine devam eden öğrencilerin mutluluk ve alçakgönüllülük düzeylerini etkileyen değişkenlerin belirlenmesi ile mutluluk ve alçakgönüllülük arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır.

Araştırmanın Evren ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini, Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulunda öğrenimine devam eden toplam 350 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş ve evrenin tümüne ulaşılmaya çalışılmıştır. Bu doğrultuda veri toplama araçlarını tam olarak dolduran ve araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden toplam 300 öğrenci çalışmaya alınmıştır. Çalışmaya alınan öğrencilerin %72,7'inin kadın, %60'ının 21-23 yaşları arasında olduğu, %32,7'inin 2. sınıfa devam ettiği, %66,3'ünün 3 kardeş ve üzeri olduğu, %38'inin ilk sırada doğduğu, %48'inin evde arkadaşlarıyla birlikte kaldığı, %50,7'inin yaşamının büyük bir çoğunluğunu ilçede geçirdiği, annelerin % 61,0'ının, babaların ise %33,7'inin okuryazar-ilkokul mezunu olduğu saptanmıştır.

Veri Toplama Araçları

Kişisel Bilgi Formu: öğrencilerin cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi, kardeş sayısı, doğum sırası, üniversite öğrenimi sırasında kaldığı yer, yaşamının büyük bir çoğunluğunun geçtiği yer ve anne-baba öğrenim durumu gibi bazı sosyo-demografik özelliklerini belirlemeye yönelik sorulardan oluşmaktadır.

Alçakgönüllülük Ölçeği: Elliott (2010) tarafından geliştirilen Alçakgönüllülük Ölçeği Sarıçam (2012) tarafından Türkçeye uyarlanmış ve geçerlik-güvenirlilik çalışması

yapılmıştır. Orijinal formu 13 madde ve 4 alt boyuttan (açıklık, kendinden vazgeçme, alçakgönüllülükle kendini değerlendirme, diğerlerine odaklanma) oluşmaktadır. Ölçeğin yapı geçerliği için uygulanan doğrulayıcı faktör analizi sonucunda orijinal formu tutarlı olarak 13 maddenin dört boyutta uyum sağladığı belirlenmiştir ($\chi^2=153,37$, $sd=56$, $RMSEA=.069$, $CFI=.91$, $IFI=.91$, $GFI=.94$, $SRMR=.80$). Ölçeğin, ölçüt bağımlı geçerlik çalışması için Affedicilik Ölçeği kullanılmış, alçakgönüllülük ile affedicilik arasında pozitif ($r=.52$) ilişki bulunmuştur. Ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlılık güvenilirlik katsayıları açıklık alt boyutu için ,63, kendinden vazgeçme alt boyutu için ,67, alçakgönüllülükle kendini değerlendirme alt boyutu için ,72, diğerlerine odaklanma alt boyutu için ,79, ölçeğin bütünü için ise ,80 olarak bulunmuştur. Yapılan geçerlik-güvenirlik çalışması sonucunda ölçeğin tek boyutta daha iyi uyum verdiği belirlenmiştir. Bu sonuçlara dayanarak Alçakgönüllülük Ölçeğinin psikoloji, psikiyatri ve eğitim alanında kullanılabilir, geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu tespit edilmiştir.

Mutluluk Ölçeği: Hills ve Argyle (2002) tarafından geliştirilmiş, Doğan ve Salmaz (2012) tarafından Türkçeye uyarlanıp, geçerlik- güvenirlik çalışması yapılmıştır. Ölçeğin iç tutarlılık katsayısı (Cronbach alfa) 0,91 olarak bulunmuştur. Ölçeğin yapı geçerliliğini belirlemek üzere yapılan faktör analizi sonucu, öz-değeri 1' in üzerinde olan 8 faktörlü bir yapı elde edilmiştir. Ancak, söz konusu faktörlerin yorumlanması ve adlandırılmasındaki problemler nedeniyle, ölçeğin tek faktörlü olarak kullanılmasının uygun olacağı sonucuna varılmıştır. Ölçek 29 maddelik 6'lı likert tipi (1-Hiç katılmıyorum, 6-Tamamen katılıyorum) bir ölçme aracıdır. 6. 10. 13. 14. 19. 23. 24. 27. 28. 29. maddeler tersten kodlanmaktadır. Yüksek puanlar mutluluk düzeyinin yüksek olduğuna işaret etmektedir.

Veri Toplama Yöntemi

Çalışma için gerekli izinler alındıktan sonra, araştırmaya alınan öğrencilere veri toplama araçları uygulanmıştır. Öncelikle öğrencilere araştırma ve ölçekler ile ilgili gerekli açıklamalar yapılmış, sonrasında ölçeklerin öğrenciler tarafından doldurulması sağlanmıştır. Uygulama öğrencilerle yüz yüze görüşülerek yapılmış ve ortalama 15 dakika sürmüştür. Tamamlanan ölçekler incelenmiş ve öğrenciler tarafından tam olarak doldurulmayan ölçekler çalışma kapsamına alınmamıştır. Veriler SPSS 15 programı ile analiz edilmiştir.

Verilerin Değerlendirilmesi Ve Analizi

Öğrencilerin mutluluk ve alçakgönüllülük düzeyleri ile ilgili aldıkları puanların normal dağılım gösterip göstermediği Kolmogorov-Smirnov testi ile belirlenmiştir. Parametrik olma koşulları sağlandığı ve normal dağılım gösterdiği için t-testi ve varyans analizi testleri kullanılmıştır. Farklılığın anlamlı olduğu durumlarda, farkın hangi gruptan kaynaklandığı Scheffe testi ile aralarındaki ilişki ise Pearson korelasyon katsayısı ile saptanmıştır (Büyüköztürk, 2012).

3. Bulgular

Araştırma bulguları tablolar halinde sunulmuştur.

Tablo 1. Öğrencilerin Mutluluk ve Alçakgönüllülük toplam puanlarının cinsiyete göre t-testi sonuçları

	Özellikler	n	X	S	sd	t	p
M. Ölçeği	Cinsiyet						
	Kadın	218	4,02	0,62	298	1,291	,198
	Erkek	82	3,91	0,69			
A. Ölçeği	Cinsiyet						
	Kadın	218	3,21	0,31	298	,813	,417
	Erkek	82	3,18	0,34			

Araştırmaya alınan öğrencilerin mutluluk ve alçakgönüllülük ölçeklerinden aldıkları puanlar incelendiğinde cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermediği bulunmuştur ($p>0,05$).

Tablo 2. Öğrencilerin Mutluluk toplam puanlarının sosyo-demografik özelliklerine göre varyans analizi sonuçları

Özellikler	n	X	S	sd	F	p	Anlamlı Fark
Yaş							
17-20 yaş	93	3,99	0,62	2-297	,172	,842	
21-23 yaş	180	3,98	0,66				
24 yaş ve üzeri	27	4,06	0,62				
Sınıf							
1.sınıf ¹	60	3,87	0,65	3-296	3,803	,011*	1-4
2.sınıf ²	98	3,99	0,68				3-4
3.sınıf ³	64	3,88	0,53				
4.sınıf ⁴	78	4,18	0,64				
Kardeş sayısı							
Tek çocuk	9	4,26	0,74	2-297	1,559	,212	
2 kardeş	92	4,05	0,65				
3 ve üzeri	199	3,95	0,63				
Doğum sırası							
İlk	114	4,07	0,62	2-297	1,653	,193	
Orta	98	3,96	0,70				
Son	88	3,91	0,61				
Kaldığı yer							
Yurt ¹	134	3,88	0,55	2-297	3,538	,030*	1-2
Ev (arkadaş) ²	144	4,08	0,72				
Aile ³	22	4,05	0,58				
Yaşam geç. yer							
Köy	28	3,85	0,59	2-297	2,211	,111	
İlçe	152	4,06	0,62				
İl merkezi	120	3,93	0,68				
Anne ögr. durumu							
Okuryazar-ilkokul	183	3,98	0,66	3-296	,298	,827	
Ortaokul	62	3,97	0,63				
Lise	46	3,97	0,64				
Üniversite	10	4,07	0,63				
Baba ögr. durumu							
Okuryazar-ilkokul	101	3,98	0,66	3-296	1,494	,216	
Ortaokul	75	3,90	0,64				
Lise	79	4,00	0,67				
Üniversite	45	4,16	0,55				

Tablo 3 incelendiğinde, araştırmaya alınan öğrencilerin mutluluk düzeylerinin yaş, kardeş sayısı, doğum sırası, yaşamının büyük bir çoğunluğunu geçirdiği yer ve anne-baba öğrenim durumuna göre anlamlı bir farklılık göstermediği görülmektedir ($p>0,05$). Öğrencilerin mutluluk puanları sınıf düzeyi ve kaldığı yer değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir ($p=,011$; $p<0,05$; $p=,030$; $p<0,05$). Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek için yapılan Scheffe testi sonuçlarına göre 4. Sınıfa devam eden ve evde arkadaşlarıyla birlikte kalan öğrenciler daha mutludur.

Tablo 3. Öğrencilerin Alçakgönüllülük toplam puanların sosyo-demografik özelliklerine göre varyans analizi sonuçları

Özellikler	n	X	S	sd	F	p	Anlamlı fark.
Yaş							
17-20 yaş	93	3,22	0,31	2-297	,039	,962	
21-23 yaş	180	3,20	0,32				
24 yaş ve üzeri	27	3,21	0,36				
Sınıf							
1.sınıf	60	3,20	0,31	3-296	,716	,543	
2.sınıf	98	3,24	0,33				
3.sınıf	64	3,18	0,31				
4.sınıf	78	3,19	0,31				
Kardeş sayısı							
Tek çocuk	9	3,19	0,33	2-297	,510	,601	
2 kardeş	92	3,23	0,29				
3 ve üzeri	199	3,24	0,21				
Doğum sırası							
İlk	114	3,20	0,30	2-297	,136	,873	
Orta	98	3,23	0,32				
Son	88	3,22	0,31				
Kaldığı yer							
Yurt	134	3,17	0,33	2-297	2,070	,128	
Ev (arkadaş)	144	3,18	0,21				
Aile	22	3,25	0,31				
Yaşam geç.yer							
Köy ¹	28	3,23	0,34	2-297	,899	,040*	1-3
İlçe ²	152	3,22	0,30				
İl merkezi ³	120	3,18	0,31				
Anne ögr. durumu							
Okuryazar-ilkokul							
Ortaokul	183	3,21	0,32	3-296	1,155	,327	
Lise	62	3,16	0,34				
Üniversite	46	3,18	0,28				
	10	3,22	0,31				
Baba ögr. durumu							
Okuryazar-ilkokul	101	3,20	0,28				
Ortaokul	75	3,21	0,35	3-296	,005	,998	
Lise	79	3,21	0,31				
Üniversite	45	3,22	0,32				

Öğrencilerin alçakgönüllülük düzeylerinin yaş, sınıf, kardeş sayısı, doğum sırası, kalınan yer ve anne-baba öğrenim durumuna göre anlamlı bir farklılık göstermediği bulunmuştur ($p>0,05$). Öğrencilerin alçakgönüllülük puanları, yaşamının büyük bir çoğunluğunun geçtiği yer değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir ($p=,040$; $p<0,05$). Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek için yapılan Scheffe testi

sonuçlarına göre yaşamının büyük bir çoğunluğunu köyde geçiren öğrenciler daha alçakgönüllüdür.

Tablo 4. Öğrencilerin mutluluk ve alçakgönüllülük düzeyleri arasındaki korelasyon analizi sonuçları

		Toplam Mutluluk
Toplam Alçakgönüllülük	r	0,052
	p	0,373
	n	300

Tablo 5 incelendiğinde araştırmaya alınan öğrencilerin mutluluk ve alçakgönüllülük düzeyleri arasındaki ilişkinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir ($p>0,01$).

4. Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Araştırmada üniversite öğrencilerinin mutluluk ve alçakgönüllülük düzeylerini etkileyen değişkenlerin belirlenmesi ve mutluluk ile alçakgönüllülük arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma sonucunda öğrencilerin mutluluk düzeylerinin cinsiyete göre farklılık göstermediği bulunmuştur. Kimball ve Willis (2005)'a göre kadınlar ve erkekler yaşamın farklı dönemlerinde farklı mutluluk düzeylerine sahip olabilmektedirler. Bu nedenle iki cinsiyet arasında mutluluğa dair net bir ifade sunmak mümkün değildir. Çevik, (2010), Eryılmaz ve Aypay (2011), Hampton ve Marshall (2000), Mahon, Yarcheski (2005), Melin ve Fugl-Meyer (2002), Saygın(2008), Şahin, Aydın, Sarı, Kaya ve Pala (2012)' da yaptıkları çalışmalarda cinsiyet değişkeninin mutluluk düzeyini etkilemediğini bulmuşlardır. Cinsiyet ayrımı gözetmeksizin öğrencilerin gelecek kaygısı, sınav kaygısı, aile ve karşı cinsle olan ilişkiler gibi benzer sıkıntılara sahip olmalarının araştırma sonucunu etkilediği düşünülmektedir.

Araştırma sonucuna göre öğrencilerin mutluluk düzeyleri yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Öğrencilerin yaşlarının birbirine yakın olması ve verilerin homojen bir dağılım göstermemesi araştırma sonucunu etkilemiş olabilir. Ergenlikten yaşlılığa kadar uzanan geniş bir yaş aralığında yapılan çalışmaların farklı sonuçlar vereceği düşünülmektedir. Lyubomirsky, Sheldon ve Schade (2005) mutluluğun belirleyicilerini saptamak için yaptıkları araştırmada yaş değişkeninin mutluluğun %10'unu açıkladığını bulmuşlardır. Diener ve Myers (1995) çalışmalarında yaş ile mutluluk düzeyini doğrudan ilişkilendirmenin doğru olmayacağını belirtmişlerdir. Kermen (2013), Ozan-Tingaz ve Hazar (2014), Topuz (2013)' da üniversite öğrencileri ile yaptıkları çalışmalarında yaş ile mutluluk arasında anlamlı bir farklılık olmadığını bulmuşlardır.

Araştırmada öğrencilerin sınıf düzeyleri ile mutluluk arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Tablo 3 incelendiğinde 4. Sınıfa devam eden öğrencilerin en yüksek, 1. Sınıfa devam eden öğrencilerin ise en düşük mutluluk puanına sahip oldukları görülmektedir. 1. Sınıfa başlayan öğrencilerin aileden ayrılma, yaşam ortamının değişmesi, okula uyum, arkadaş bulma, kalacak yer sorunu ve tanımadığı kişilerle bir arada yaşamaya başlama gibi nedenlerden dolayı mutluluk puanlarının düşük olduğu, 4. Sınıfa devam eden öğrencilerin ise okul stresinin sona erecek olması, mezuniyet hey-

canı ve sahip olacakları mesleğe ulaşma hayallerine yaklaşma gibi nedenlerden dolayı mutluluk puanlarının yüksek olduğu düşünülmektedir. Dilmaç ve Bozgeyikli (2009), İlhan (2005) ve Saygın (2008)'da çalışmalarında mutluluk ile sınıf düzeyi arasında anlamlı bir farklılık olduğunu bulmuşlardır.

Araştırmada doğum sırası ve kardeş sayısı ile öğrencilerin mutluluk puanları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur. Gülcan (2014) ve Çakır (2015) da çalışmalarında kardeş sayısı ile mutluluk arasında anlamlı bir farklılık bulmamışlardır. Araştırmaya alınan öğrencilerin büyük bir çoğunluğunun ilk sırada doğmasının, üçve daha fazla kardeşe sahip olmasının araştırma sonucunu etkilediği düşünülmektedir.

Araştırma sonucunda evde arkadaşlarıyla birlikte kalan öğrencilerin, mutluluk puanlarının yurttan kalan ve ailesiyle birlikte kalan öğrencilerden daha yüksek olduğu ve aradaki farkın anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Evde kalan öğrencilerin daha elverişli fiziki olanaklara sahip olma ve daha özgür hareket edebilme gibi nedenlerden dolayı mutluluk puanlarının yüksek olduğu, yurttan kalan öğrencilerin ise küçük ve kalabalık odalarda kalma, aynı odada birlikte kalınan diğer öğrencilerle yaşanan problemler (gürültü vb.) ve yurt imkânlarının sınırlı olması gibi nedenlerden dolayı mutluluk puanlarının düşük çıktığı düşünülmektedir. Özgür, Babacan-Gümüş ve Durdu (2010)'nun çalışmaları da bu düşünceyi destekler niteliktedir. Özgür vd. (2010) çalışmalarında evde kalan öğrencilerin çoğu evde kalmaktan memnun olduğunu, yurttan kalan öğrencilerin çoğu ise yurttan kalmaktan memnun olmadıklarını belirtmişlerdir. Bir başka çalışmada ise yurttan kalan öğrencilerin %50'si yurttan kaldığından bu yana beden ve ruh sağlığında olumsuz yönde değişiklik olduğunu ifade etmişlerdir (Çelikel ve Erkorkmaz, 2006).

Araştırmada öğrencilerin yaşamlarının büyük bir çoğunluğunu geçirdikleri yer ile mutluluk puanları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Öğrencilerin büyük bir çoğunluğu ilçe ve il merkezinde yaşadığı için üniversite öğrenimleri sırasında uyum problemi yaşamamış olabilirler. Bu durumda araştırma sonucunu etkilemiş olabilir. Köy, ilçe ve il merkezinde yaşayan öğrencilerin homojen dağılım gösterdiği bir araştırmada farklı sonuçların çıkacağı düşünülmektedir.

Araştırmada anne-baba öğrenim durumu ile öğrencilerin mutluluk puanları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı belirlenmiştir. Frey-Bruno ve Stutzer (2002)'a göre eğitim düzeyi ile mutluluk arasında her zaman doğrudan bir ilişki bulunmamaktadır. Çakır (2015), Ozan-Tingaz ve Hazar (2014) da çalışmalarında anne-baba öğrenim durumu, Toprak (2014) ise anne öğrenim durumu ile mutluluk arasında anlamlı bir farklılık olmadığını bulmuşlardır. Öğrencilerin mutluluk puanlarında anne-babanın öğrenim durumunun değil, çocuklarına karşı tutumlarının daha önemli olduğu düşünülmektedir.

Öğrencilerin bazı sosyo-demografik özelliklerine göre alçakgönüllülük düzeyleri incelendiğinde cinsiyete göre anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$). Tablo 2 incelendiğinde kadın ($X= 3,21$) ve erkek ($X=3,18$) öğrencilerin puan ortalamalarının birbirine yakın olduğu görülmektedir. Rowatt, Powers, Targheta, Comer, Kennedy ve Labouf (2006) da kadınların ($X= 0,43$) ve erkeklerin ($X=0,41$) alçakgönüllülük düzeylerinin birbirine yakın olduğunu bulmuşlardır. Gediksiz (2013) ve Kajonius ve Dâdermana (2014)'da çalışmalarında alçakgönüllülük ve cinsiyet arasında anlamlı bir farklılık olmadığını belirlemişlerdir.

Araştırma sonucunda yaş ve sınıf düzeyi ile alçakgönüllülük arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Kişiliğin bir parçası olan alçakgönüllülüğün zamanla çok fazla değişmeyeceği, yaşla birlikte farklı değişkenlerinde etkili olabileceği düşünülmektedir. Krause (2014) de çalışmasında yaş ile alçakgönüllülük arasında anlamlı bir farklılık olmadığını bulmuştur.

Araştırmada kardeş sayısı ve doğum sırası ile alçakgönüllülük arasında anlamlı bir farklılık olmadığı belirlenmiştir. Lee ve Ashton (2004) alçakgönüllülüğü, kişiliğin alt boyutlarından biri olarak tanımlamaktadır. Yörükoğlu (2000)'a göre kişiliğin gelişiminde kalıtım önemli bir etkidir. Bu nedenle kardeş sayısı ve doğum sırası değişkenlerinin öğrencilerin alçakgönüllülük düzeylerini doğrudan etkilemediği düşünülmektedir.

Araştırmada öğrencilerin üniversite öğrenimi sırasında kaldığı yer ve anne-babanın öğrenim durumu ile alçakgönüllülük düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Alçakgönüllülük içsel bir kavramdır (Tangney, 2002). Öğrencilerin üniversite öğrenimleri sırasında kaldığı yer ve anne-babanın öğrenim durumu ise doğrudan etkili olmadığı düşünülen dışsal bir uyarıcıdır. Bu nedenle farklılığın anlamlı olmadığı düşünülmektedir.

Araştırmada öğrencilerin yaşamlarının çoğunluğunu geçirdiği yer değişkeni ile alçakgönüllülük düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir ($p < 0,05$). Buna göre yaşamın çoğunluğu köyde geçen öğrencilerin alçakgönüllülük düzeyleri ilçede ve il merkezinde geçenlerden daha yüksektir. Köy yaşamında sosyal ilişkiler ve aile bağları daha kuvvetlidir. Değer yargılarına daha fazla önem verilmekte, kibirli olma vb. gibi davranışlar hoş karşılanmamaktadır. Toplumsal beklenti daha ön plandadır (*Ünal, İltar ve Yılar, 2013*). Yörükoğlu (2000) kırsal kesimde çocukların toplumun beklentileri doğrultusunda daha geleneksel yetiştirildiklerini belirtmiştir. Alçakgönüllü olma da toplum tarafından istenilen bir özelliktir. Şehir yaşamında ise insanların sürekli bir rekabet halinde oldukları, daha hırslı oldukları, beklentilerini yüksek tuttukları ve kişisel çıkarlara daha fazla önem verdikleri düşünülmektedir. Bu nedenle köyde yaşamış olan öğrencilerin alçakgönüllülük düzeyleri daha yüksek çıkmış olabilir.

Araştırma sonucunda öğrencilerin mutluluk ve alçakgönüllülük düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p > 0,01$). Davis, Worthington ve Hook (2010) ve Landrum'a (2011) göre alçakgönüllü olma olumlu bir özellik (erdem) olmasına rağmen, sözlük tanımları alçakgönüllülüğü çoğunlukla olumsuz bir açıdan göstermekte ve düşük öz-saygıyla ilişkilendirmektedir. Tangney'e (2000) göre insanlar bazen alçakgönüllülüğü olumsuz kendine bakış ve değersizlik hissi ile de ilişkilendirebilmektedir. Rowatt'a (2006) göre alçakgönüllü olma olumlu bir özelliktir ve alçakgönüllü insanlar toplum tarafından sevilmetedir. Alçakgönüllü insanlar kendilerinden emin olmalarına rağmen bazen topluma (hırslı ve baskın karakterli kişilere) kendini anlatmakta zorlanmaktadırlar. Elliot (2010) ve Gediksiz (2013) mutluluğu da kapsayan psikolojik iyi olma ve alçakgönüllülük arasındaki ilişkiyi inceledikleri çalışmalarında psikolojik iyi olma ve alçakgönüllülük arasında anlamlı bir ilişki olmadığını belirlemişlerdir. Gediksiz (2013) bu sonucu alçakgönüllülüğün olumlu bir özellik olmasına rağmen özellikle düşük öz-saygı ile ilişkilendirilmesine bu durumda kavramı daha karmaşık hale getirmesine bağlamıştır. Bu araştırmanın sonucu da Elliot (2010) ve Gediksiz'in (2013) çalışmalarıyla tutarlılık göstermektedir. Ayrıca bu araştırma 18-24 yaş aralığında bulu-

nan ve çoğunluğu kadın olan öğrencilerle gerçekleştirilmiştir. Bu durumda araştırma sonucunu etkilemiş olabilir.

Araştırma sonucunda öğrencilerin mutluluk puanlarında cinsiyet, yaş, kardeş sayısı, doğum sırası, yaşamının büyük bir çoğunluğunun geçtiği yer ve anne-baba öğrenim durumunun anlamlı bir farklılık yaratmadığı saptanırken, üniversite öğrenimi sırasında kaldığı yer ve sınıf düzeyinin anlamlı bir farklılığa neden olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin alçakgönüllülük düzeylerinde cinsiyet, yaş, kardeş sayısı, doğum sırası, üniversite öğrenimi sırasında kaldığı yer, sınıf düzeyi ve anne-baba öğrenim durumunun anlamlı bir farklılık yaratmadığı saptanırken, yaşamının büyük bir çoğunluğunun geçtiği yer değişkeninin anlamlı bir farklılığa neden olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin mutluluk ve alçakgönüllülük düzeyleri arasında ise anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Araştırmadan elde edilen sonuçlar doğrultusunda aşağıdaki önerilerde bulunulabilir.

Araştırma sonucunda 1. Sınıfa devam eden öğrencilerin mutluluk puanlarının düşük olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle şehir dışından gelen öğrencilere şehir hakkında genel bilgi, kalabilecekleri yer, ulaşım, üniversiteye uyum vb. konularda yardımcı olabilmek amacıyla üniversite destek birimleri açılabilir. Farklı sınıf ve bölümlerdeki öğrencilerin kaynaşabilmesi amacıyla çeşitli sosyal etkinlikler düzenlenebilir (tiyatro, spor vb.). Bununla birlikte yurttan kalan öğrencilerin mutluluk puanlarının daha düşük olduğu belirlendiği için bunun nedenlerini belirlemeye yönelik araştırmalar yapılabilir.

Araştırmada yaşamının büyük bir çoğunluğu ilçe ve şehir merkezinde geçen öğrencilerin alçakgönüllülük düzeylerinin daha düşük olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle aile ve toplumsal değerlerimizin korunması ve sürdürülmesi amacıyla toplumsal farkındalığı artırmak ve toplumsal bilinci yükseltmek amacıyla üniversiteler, sivil toplum kuruluşları vb. tarafından projeler geliştirilebilir. Okul öncesi dönemden itibaren çocuklara değerler eğitimi verilebilir.

Araştırma sonucunda alçakgönüllülük ve mutluluk arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Araştırmanın 18-24 yaş aralığında bulunan ve çoğunluğu kadın olan öğrencilerle gerçekleştirilmesi sonucu etkilemiş olabilir. Bu nedenle aynı araştırma farklı örneklem gruplarıyla farklı değişkenler açısından incelenebilir. Özellikle alçakgönüllülük kavramının daha iyi anlaşılabilmesi için öz-saygı, özgecilik, liderlik, empati gibi kavramlarla ilişkisine bakılabilir.

5. Kaynakça

- Büyüköztürk, Ş. (2012). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı*. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Çakır, G. (2015). *Lise öğrencilerinin öznel iyi oluş düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Çelikel, F.Ç. ve Erkorkmaz, Ü. (2008). Üniversite öğrencilerinde depresif belirtiler ve umutsuzluk düzeyleri ile ilişkili etmenler. *Nöropsikiyatri Arşivi Dergisi*, 45, 122-9.
- Çevik, N. (2010). *Lise öğrencilerinin öznel iyi oluşlarını yordayan bazı değişkenler*.Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). The “what” and “why” of goal pursuits: human needs and the self determination of behavior. *Psychological Inquiry*, 11(4), 227-268.
- Deneve, K. M., & Cooper, H. (1998). The Happy personality: a meta analysis of personality traits and subjective well-being. *Psychological Bulletin*, 124(2), 197-229.
- Diener, E. (2000). Subjective well-being. *American Psychologist*, 55(1), 34-39.
- Diener, E., & Seligman, M. (2002). Very happy people. *American Psychological Society*, 13(1), 81-84.
- Davis, D. E., Worthington, E. L., & Hook, J. N. (2010). Humility: review and measurement strategies and conceptualization as person-ality judgment. *The Journal of Positive Psychology*, 5, 243-252.
- Dilmaç, B. ve Bozgeyikli, H. (2009). Öğretmen adaylarının öznel iyi olma ve karar verme stillerinin incelenmesi, *Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(1), 171-187.
- Doğan, T. ve Sapmaz, F. (2012). Oxford mutluluk ölçeği Türkçe formunun psikometrik özelliklerinin üniversite öğrencilerinde incelenmesi. *Düşünen Adam Psikiyatri ve Nörolojik Bilimler Dergisi*, 25, 297-304.
- Elliott, J. C. (2010). *Humility: development and analysis of a scale*. Unpublished doctoral dissertation. University of Tennessee.
- Emmons, R. A. (1999). *The Psychology of Ultimate Concerns*. New York: Guilford Press.
- Eryılmaz, A. & Aypay, A. (2011). Ergenlerin derse Katılmaya Motive Olmaları ile Öznel İyi Oluşları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 8(1), 1220-1233.
- Exline, J. J., Campbell, W. K., Baumeister, R. F. Joiner, T., & Krueger, J. I. (2004). *Humility and modesty*. New York, NY: Oxford University Press.
- Frey, Bruno S., & Stutzer, A. (2002). *Happiness and economics: how the economy and institutions affect well-being*. Princeton and Oxford: Princeton University Press.
- Gediksiz, E. (2013). *Alçakgönüllülük ile psikolojik iyi olma arasındaki ilişkinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Gülcan, A. (2014). *Genç yetişkinlerde iyimserliğin mutluluk ve yaşam doyumu üzerindeki etkisinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Fatih Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Hampton, N. Z. & Marshall, A. (2000). Culture, Gender, Self Efficacy And Life Satisfaction: A Comparison Between Americans And Chinese People With Spinal Cord Injuries. *Journal of Rehabilitation*, 63(3), 21-29.
- Hills, P., & Argyle, M. (2002). The Oxford happiness questionnaire: A compact scale for the measurement of psychological well-being. *Personality and Individual Differences*, 33, 1073-1082.
- İlhan, T. (2005). *Öznel İyi Oluşa Dayalı Mizah Tarzları Modeli*, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kajonius, P.J., & Dådermana, A. M. (2014). Exploring the relationship between honesty humility, the big five, and liberal values in swedish students . *Journal of Psychology*, 10(1), 104-117.
- Kermen, U. (2013). *Üniversite öğrencilerinin ihtiyaç doyumu ve öznel iyi oluş düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.

- Kimball M. & Willis R. (2006) *Utility and happiness*. Mimeo: University of Michigan.
- Krause, N. (2014). Exploring the relationships among humility, negative interaction in the church, and depressed affect. *Aging Ment Health, 18*(8):970-979.
- Landrum, E. (2011). Measuring dispositional humility: a first approximation. *Psychological Reports, 108*, 217-228.
- Lee, K. & Ashton, M. C. (2004). Psychometric properties of the hexaco personality inventory. *Multivariate Behavioral Research, 39*, 329-358.
- Loveless, T. (2006). *How Well Are Students Learning?* Brown Center on Education Policy: The Brookings Institution.
- Lyubomirsky, S., King, L., & Diener, E. (2005). The benefits of frequent positive affect: Does happiness lead to success? *Psychological Bulletin, 131*, 803-855.
- Lyubomirsky, S., Sheldon, K. M., & Schkade, D. (2005). Pursuing happiness: The architecture of sustainable change. *Review of General Psychology, 9*(2), 111- 131.
- Mahon, N. E., Yarcheski, A. & Yarcheski, T. J. (2005). Happiness as related to gender and health in early adolescents. *Clinical Nursing Research, 14*(2), 175-190.
- Melin, R., Fugl-Meyer, K. S. & Fugl-Meyer, A. R. (2002). Life satisfaction in 18 to 64 year old swedes: in relation to education, employment, situation, health and physical activity. *Journal of Rehabilitation Medical, 35*, 84-90.
- Myers, D. G. & Diener, E. (1995). Who is happy?. *Psychological Science, 6*, 10-15.
- Oishi, S., Diener, E., Suh, E., & Lucas, R. E. (1999). Value as a moderator in subjective well-being. *Journal of Personality, 67*(1), 157-184.
- Ozan- Tingaz, E. ve Hazar, M. (2014). Beden eğitimi ve spor öğretmenliği ile bazı öğretmen adaylarının duygusal zekâ ve mutluluklarının karşılaştırılması. *International Journal of Science Culture and Sport, 1*, 745-756.
- Özgür, G., Babacan-Gümüş, A. ve Durdu, B. (2010). Evde ve yurttan kalan üniversite öğrencilerinde yaşam doyumu. *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi, 1*(1):25-32.
- Peters, A., Rowat, W. C., & Johnson, M. K. (2011). associations between dispositional humility and social relationship quality. *Scientific Research, 2*(3), 155-161.
- Rowatt, W. C., Powers, C., Targhetta, V., Comer, J., Kennedy, S. & Labouf, J. (2006). Development and initial validation of an implicit measure of humility relative to arrogance. *Journal of Positive Psychology, 1*, 198-211.
- Saygın, Y. (2008). *Üniversite Öğrencilerinin sosyal destek, benlik saygısı ve öznel iyi oluş düzeylerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Konya.
- Saygın, Y. ve Arslan, C. (2009). Üniversite öğrencilerinin sosyal destek, benlik saygısı ve öznel iyi oluş düzeylerinin incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi, 28*, 207-222.
- Seligman, M., & Csikszentmihalyi, M. (2000). Positive psychology: an introduction. *American Psychologist, 55*, 5-14.
- Spangler, D.W., & Palrecha, R. (2004). The relative contributions of extraversion, neuroticism and personal strivings to happiness. *Personality and Individual Differences, 37*, 1193-1203.

- Şentürk, E. (2011). *Mutluluk düzeyinin sosyo-demografik özelliklerle lojistik regresyon analizi aracılığıyla incelenmesi. Türkiye için bir uygulama*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Şahin, G.N. (2011). *Üniversite öğrencilerinin kendini açma, öznel iyi oluş ve algıladıkları sosyal destek düzeylerinin karşılaştırılması*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Şahin, M., Aydın, B., Sarı, S. V., Kaya, S. ve Pala, H. (2012). Öznel iyi oluşu açıklamada umut ve yaşamda anlamın rolü. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 20(3), 827-836.
- Tangney, J. P. (2002). *Humility, handbook of positive psychology* (p. 411-419). Oxford: Oxford University .
- Tümkiye, S. (2011). Humor styles and socio-demographic variables as predictors of subjective well-being of turkish university students. *Education and Science*, 36(160), 158-170.
- Toprak, H. (2014). *Ergenlerde mutluluk ve yaşam doyumu yordayıcısı olarak psikolojik sağlamlık ve psikolojik ihtiyaç doyumu*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Topuz, C. (2013). *Üniversite öğrencilerinde özgeciliğin öznel iyi oluş ve psikolojik iyi oluş ile ilişkisinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Fatih Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Ünal, Ç., İter, İ. ve Yılar, B. (2014). Kırsal kesimde ikamet eden lisans öğrencilerin şehir algıları: nitel bir analiz. *Doğu Coğrafya Dergisi*, 15(30) 29-40.
- Vera, D., & Rodriguez-Lopez, A. (2004). Humility as a source of competitive advantage. *Organizational Dynamics*, 33(4), 393-408.
- Yalız- Solmaz, D. (2014). Öğretmen adaylarının öznel iyi oluş düzeyleri: Anadolu üniversitesi beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde bir araştırma. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 7 (35): 651-657.
- Yörükoğlu, A. (2000). *Gençlik çağı* (11. Baskı), İstanbul: Özgür Yayıncılık.

Extended Abstract

Purpose: *In this study, it is aimed to determine certain variables that are thought to affect the happiness and humility levels of the university students and to analyze the relationship between happiness and humility.*

Participants: *A total of 300 university students, who fulfilled the data collection tools completely and who were willing to participate, were included in this research.*

Instruments: *The data of the research were gathered by "General Information Form", "Oxford Happiness Questionnaire and "Humility Scale". General Information Form consists of questions aiming to determine the socio-demographic features of the university students within the research. Oxford Happiness Questionnaire was developed by Hills and Argle (2002) and adapted to Turkish by Doğan and Sapmaz (2012) and its validity and reliability study was completed. The scale is a 6 likert type of scale and its total number of items is 29. Humility Scale was developed by Elliott (2010). The scale is a 5 likert type of scale and the total number of items is 13.*

Data Collection Method:After having received all the necessary permissions for the study, the data collection tools were used within the study by interviewing the participant university students face-to-face and this procedure took about 15 minutes.

Data Analysis:In the analysis of the data, Kolmogorov-Smirnov test, t-test, analysis of variance and pearson correlation coefficient test were used.

Results:At the end of the research, it was determined that there was no significant difference between the happiness of female students and male students on the basis of gender ($p>0.05$). Çevik, (2010), Eryılmaz ve Aypay (2011), Hampton ve Marshall (2000), Mahon, Yarcheski (2005), Melin ve Fugl-Meyer (2002), Saygın (2008), Şahin, Aydın, Sarı, Kaya ve Pala (2012) Şahin and Dursun (2009) found out that the happiness of students did not change in accordance with the gender variable. It was determined that there was no significant difference between the happiness of age variable. Kermen (2013), Ozan-Tingaz ve Hazar (2014), Topuz (2013) found out that the happiness of students did not change in accordance with the age variable. At the end of the research, it was determined that there was a significant difference between the happiness of class level ($p<.05$). Dilmaç and Bozgeyikli (2009), İlhan (2005) and Saygın (2008) found out that the happiness of students changed in accordance with the class level. It was found that the happiness of students did not show any significant difference based on the variables such as birth order, number of siblings, the place where they spent most of their life and parents' educational status. At the end of the research, it was determined that there was a significant difference between the happiness of stay in place ($p<.05$). Özgür, Babacan-Gümüş and Durdu (2010) found out that the happiness of students changed in accordance with the stay in place.

At the end of research, it was found that the humility of students did not show any significant difference based on the variables such as gender, age, class level, birth order, number of siblings, stay in place and parents educational status. As a result of the conducted analyses, it is determined that the point average of the humility level of the students spending the majority of their time in a village are high ($p<.05$), and that there is no significant relation between the happiness and humility levels of the students ($p>.01$).